

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 28.05.2024.			
Орг. јед.	број	Прилог	Вриједност
	84-14		

13.03.2024

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 030799 22 Uvp
Banjaluka, 06.03.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Merside Bjelobrk, kao članova vijeća, uz učešće Ane Matic, kao zapisničara, u upravnom sporu po zahtjevu za zaštitu prava jedinice lokalne samouprave koji je u ime Grada Banjaluka podnio gradonačelnik Draško Stanivuković, protiv akta broj 01-149-6/21 od 23.11.2021. godine Komisije za žalbe Republike Srpske (u daljem tekstu: Komisija za žalbe), u predmetu utvrđivanja sukoba interesa u organima vlasti, odlučujući o zahtjevu gradonačelnika Grada Banjaluka za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda Banjaluci broj 11 0 U 030799 21 U od 19.09.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.03.2024. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, rješenje Okružnog suda Banjaluci broj 11 0 U 030799 21 U od 19.09.2022. godine ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Образложење

Pobijanim rješenjem je odbačena tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta Komisije za žalbe, kojim je odbačena kao izjavljena od neovlašćenog lica žalba gradonačelnika Grada Banjaluka podnesena protiv rješenja Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske broj 02-23-S/21-24 O.S. od 01.10.2021. godine. Tim prvostepenim rješenjem je utvrđeno da izabrani predstavnik Zoran Popović, prema članu 5. lex specialis zakona, nije u sukobu interesa, a da je „Vodovod” a.d. javno preduzeće prema Zakonu o javnim preduzećima.

Odbacivanje tužbe se obrazlaže razlozima da je Komisija za žalbe zakonito postupila kada je odbacila žalbu gradonačelnika Grada Banjaluka izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa od 01.10.2021. godine, jer je za svoju odluku dala pravilne razloge. Ovo stoga što iz podataka upravnog spisa proizilazi da je žalbu protiv prvostepenog rješenja od 01.10.2021. godine (kojim je utvrđeno da izabrani predstavnik Zoran Popović nije u sukobu interesa) izjavio gradonačelnik Grada Banjaluka koji je podnosilac inicijative, a ne i stranka u upravnom postupku, što proizilazi iz odredbe člana 16. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 73/08 i 52/14, u daljem tekstu: Zakon). Naime, ta odredba propisuje da se postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa pokreće po vlastitoj inicijativi prvostepenog organa ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, u ovom slučaju je to gradonačelnik Grada Banjaluka, koje podnošenje inicijative istom ne daje svojstvo stranke u ovom upravnom postupku, a time ni mogućnost izjavljivanja žalbe protiv rješenja prvostepenog organa od 01.10.2021. godine. Sud je dakle podržao stav Komisije za žalbe da su ovdje bili ispunjeni uslovi za odbacivanje žalbe kao

podnesene od neovlašćenog lica u smislu odredbe člana 224. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), konačno zaključujući da gradonačelnik Grada Banjaluka iz razloga što nije stranka u upravnom postupku, ne može da podnese ni tužbu protiv osporenog akta od 23.11.2021. godine, pa je istu pozivom na odredbu člana 22. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS) odbacio kao podnesenu od neovlašćenog lica.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), gradonačelnik Grada Banjaluka pobija zakonitost istog zbog povrede zakona i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu interpretira tok ovog upravnog postupka koji je pokrenut na osnovu njegove inicijative podnesene dana 15.01.2021. godine, a u kojem je u ponovljenom odlučivanju prvostepeni organ dana 01.10.2021. godine donio rješenje utvrđujući da izabrani predstavnik Zoran Popović nije u sukobu interesa, protiv kojeg rješenja je izjavljena žalba koju je Komisija za žalbe aktom od 23.11.2021. godine odbacila kao podnesenu od neovlašćenog lica, uz stav da podnosilac inicijative nema status stranke u tom postupku, pa ne može ulagati pravne lijekove tj. žalbu. Ukazuje da je protiv akta Komisije za žalbe od 23.11.2021. godine u ime Grada Banjaluka podnio zahtjev za zaštitu prava jedinice lokalne samouprave, a da je rješavajući po tom zahtjevu Okružni sud u Banjaluci donio rješenje kojim je tužba odbačena, podržavajući stav Komisije za žalbe da podnosilac inicijative nema svojstvo stranke u tom upravnom postupku. Navodi da je ovaj stav suprotan odredbama člana 111. i 112., kao i odredbi člana 38. ZOUP koje sve citira, te podsjeća da je inicijativu podnio u ime Grada Banjaluka, jer je smatrao i smatra da se Zoran Popović nalazio u sukobu interesa shodno odredbi člana 5. stav 1. i 3. Zakona (obzirom da je u vrijeme podnošenja inicijative bio izabrani predstavnik i direktor javnog preduzeća), a da Grad Banjaluka na čiju je to štetu ima pravni interes da se to utvrdi, zbog čega mu se nikako ne može osporiti svojstvo stranke u upravnom postupku i upravnom sporu. Zbog navedenog predlaže da se pobijano rješenje „poništi“ i spis vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da Vrhovni sud sam riješi ovu upravnu stvar.

Komisija za žalbe je dostavila odgovor na zahtjev u kome navodi da je isti neosnovan. Ističe da je kao drugostepeni organ odlučivala o žalbi gradonačelnika Grada Banjaluka, te je zauzela stav da je žalba podnesena od strane neovlašćenog lica u smislu odredbe člana 224. stav 1. ZOUP, zbog čega je istu rješenjem od 23.11.2021. godine odbacila. Ostaje kod stava da u postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa Zorana Popovića, odbornika u Skupštini grada Banjaluka, podnosilac žalbe nema status stranke, već je isti samo inicijator postupka, tako da ne može ulagati pravne lijekove, konkretno žalbu na prvostepeno rješenje, jer istu može izjaviti samo lice protiv kojeg se taj postupak vodio. Dodaje da je sud pravilno postupio kada je pobijanim rješenjem odbacio tužbu gradonačelnika Grada Banjaluka podnesenu protiv rješenja od 23.11.2021. godine, zaključujući da je ista podnesena od strane neovlašćenog lica, upravo iz razloga koji je i Komisija za žalbe navela u svom aktu od 23.11.2021. godine. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev odbaci kao nedozvoljen ili odbije kao neosnovan.

Zoran Popović, zainteresovano lice, nije dostavio odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijanim rješenjem je odbačena kao podnesena od neovlašćenog lica tužba podnesena protiv akta Komisije za žalbe od 23.11.2021. godine, uz iznošenje razloga od strane nižestepenog suda koji nisu pravilni, niti zasnovani na zakonu.

Prije svega valja ukazati da izreka pobijanog rješenja od 19.09.2022. godine nije u saglasnosti sa navodima obrazloženja istog, jer ako je sud podržao utvrđenje Komisije za žalbe iz osporenog akta od 23.11.2021. godine da je žalba gradonačelnika Grada Banjaluka koja je izjavljena protiv prvostepenog rješenja od 01.10.2021. godine podnesena od neovlašćenog lica, odnosno ako je zaključio da je osporeni akt od 23.11.2021. godine zakonit, onda tužbu nije mogao odbaciti pozivom na odredbu člana 22. tačka 1. ZUS, nego eventualno odbiti, obzirom da se očigledno upustio u meritum stvari.

No, drugi i suštinski propust nižestepenog suda prilikom odlučivanja u ovom sporu se ogleda u tome što gradonačelnik Grada Banjaluka nije u ime jedinice lokalne samouprave podnio tužbu protiv akta Komisije za žalbe od 23.11.2021. godine, već je podnio zahtjev za zaštitu prava jedinice lokalne samouprave, koje pravno sredstvo je propisano odredbom člana 158. Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 97/16, 36/19 i 61/21), a na koju odredbu se i pozvao u zahtjevu. Naime, odredba člana 158. Zakona o lokalnoj samoupravi u stavu 1. propisuje da ako organ jedinice lokalne samouprave smatra da je radnjom ili pojedinačnim aktom republičkog, odnosno državnog organa učinjena povreda zakonom garantovanih prava jedinice lokalne samouprave, može podnijeti u roku od 30 dana od dana saznanja zahtjev za zaštitu prava jedinice lokalne samouprave nadležnom okružnom sudu u upravnom sporu, dok stav 2. propisuje da nadležni sud može poništiti akt organa iz stava 1. ovog člana, zabraniti dalje vršenje radnje ili odbiti zahtjev za zaštitu prava.

Navedeno jasno znači da je nižestepeni sud povrijedio pravila postupka kada je odlučio o „tužbi“ protiv osporenog akta od 23.11.2021. godine, umjesto o zahtjevu za zaštitu prava jedinice lokalne samouprave koji je u ime Grada Banjaluka podnio gradonačelnik, tvrdeći da je tim aktom učinjena povreda zakonom garantovanih prava jedinice lokalne samouprave, koje navode sud nije ni razmatrao, jer je podneseni zahtjev pogrešno tretirao kao tužbu koju je odbacio, a koje nedostatke će otkloniti u ponovljenom postupku te donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku.

Kod takvog stanja stvari, donošenjem pobijanog rješenja ostvareni su razlozi njegove nezakonitosti iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu odredbe člana 40. stav 1. i 2. istog zakona, zahtjev za vanredno preispitivanje uvažava, rješenje ukida i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Zapisničar
Ana Matić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić

